

گزارشی از برگزاری تظاهرات به مناسبت روز جهانی زن

آلمان - شهر برمن

بعد از هفته‌ها جلسات هماهنگی بین گروه‌های مختلف رادیکال شهر برای برگزاری روز زن و تبلیغات گسترده به اشکال گوناگون، بالاخره زمان موعود فرارسید. تظاهرات در روز یکشنبه هشتم مارس، از ساعت ۱۳:۰۰ از جلوی تئاتری در مرکز شهر آغاز شد.

ما از طرف "کارزار مبارزه علیه خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران" و همچنین "سازمان زنان ۸ مارس (ایران-افغانستان)/ واحد برمن"، در سالهای اخیر این روز را با چند گروه دیگر رادیکال، تحت عنوان "کنفرانس زنان شهر برمن" برگزار می‌کردیم. برای برگزاری روز زن امسال، گروه دیگری از زنان به نام "زنان اعتراض" هم از ماه‌ها قبل تمایل خود را برای یک کار مشترک در روز جهانی زن، اعلام کرده و در اغلب جلسات هماهنگی همراه با ما شرکت کردند.

ما از ساعتی قبل از شروع راهپیمایی در مقابل تأثیر بزرگ شهر حضور یافتیم. با نصب تصاویر زنان ایرانی که در عرصه های مختلف مبارزاتی سهم گرفته و مجازاتهای سنگین اعدام، حبس های طویل المدت و شکنجه را متحمل شده اند، بر کامیونت حمل باندگو که قرار بود در جلو تظاهرات حرکت کند، کارمان را آغاز کردیم. جمعیت هر دقیقه بیشتر می شد تا جایی که ما در توزیع اعلامیه های مان، صرفه جویی کرده و به هر جم ۵ یا ۶ نفره فقط یکی می دادیم و خواهش می کردیم که با هم بخوانند؛ با این حال در کمتر از ۲۰ دقیقه کل اعلامیه ها تمام شد. برای گرفتن اجازه راهپیمایی از پلیس ناچار بودیم از قبل تعدادشرکت کنندگان را تخمین بزنیم و از آنجا که که در سالهای گذشته حداقل ۱۰۰۰ نفر شرکت کننده داشتیم، رقم تخمینی هم به پلیس ۱۰۰۰ نفر اعلام شد ولی به سرعت جمعیت به بیش از ۳۰۰۰ نفر رسید.

وضعیت بسیار ملتهب در سراسر جهان، تشدید قدرت گیری نیروهای راسیست و فاشیست، تحمیل روز افزون جنگ های امپریالیستی در خاورمیانه و افريقا، ریاست کشی های اقتصادی، تشدید فشارهای کمرشکن اقتصادی برگرده مردم کشورهای تحت سلطه و...، که بیش از همه زنان را مورد هجوم خود قرار داده و سرکوب وحشیانه آنان را بیش از پیش رقم می زند و از طرف دیگر وقوع خیزش های مردمی در بسیاری از نقاط دنیا، که زنان در صفواف مقدم آن حضوری پررنگ دارند، به نسبت سالهای گذشته توجه و حساسیت افسار گسترده تری را جلب نموده و آنان را برای اعلام نارضایتی و اعتراض، به صفت تظاهرات روز زن کشانده بود.

حضور وسیع زنان و مردان از افسار و سین مختلف که ده ها بنر و پرچم و شعار کاملا متقاولت را حمل می کردند، یک امر را به وضوح نشان می داد و آن اینکه تظاهر کنندگان اگر چه با افکار و ایده ها و راه حل های مقاومتی در راهپیمایی شرکت کرده اند، ولی همه آنها روی یک نکته هم نظر بودند و آن هم این که زنان و به ویژه زنان زحمتکش جامعه، بیش از سایرین مورد ستم، خشونت و سرکوب قرار دارند و علاوه بر اشکال مختلفی از ستم که همراه با مردان متهم می شوند، تحت خشن ترین اشکال ستم جنسیتی و سرکوب جنسیتی نیز به واسطه زن بودنشان هستند و این مرد پذیرفتی نیست.

(تصویر برخی از پرچم‌ها و شعارهایی که افراد و گروه‌های مختلف در تظاهرات حمل می‌کردند)

در بخش اول برنامه قبل از حرکت، چند نفر بیانیه کوتاهی را از جانب شکل خود قرائت کردند. دو مین نوبت به ما تعلق داشت. یکی از دوستان ما هم متنی را از طرف کارزار با صدایی رسا و محکم قرائت کرد. در این بیانیه بر هم رزم بودن زنان جهان علیه ارجاع و امپریالیسم تاکید شده بود و راه حل را در مشکل شدن زنان مبارز و بالابردن آگاهی آنان، جستجو می‌کرد. بخشی از بیانیه هم تمرکز خود را روی وضعیت زنان ایران و مبارزشان علیه حجاب اجباری و سایر اشکال خشونت، گذاشته و سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی را گام اول در راه رهایی زنان دانسته بود و خواستار حمایت افراد و جنبش‌های انقلابی جهان از مبارزات زنان ایران شده بود. طی دقایقی که یکی از زنان کارزار بیانیه را می‌خواند جمعیت چندین بار با کف زدنها و سوت کشیدن‌های خود، او را تشویق کردند و در پایان هم برخی از حاضرین، ضمن ابراز همدلی خود، خواهان متن کتبی این بیانیه بودند. جمعیت بعد از حدود ۴۵ دقیقه حرکت خود را آغاز کرد. در طول مسیر چندین بار باران سبکی شروع به باریدن کرد ولی این امر مانع از آن نشد که تظاهراتی بسیار رنگارانگ و پر شور داشته باشیم. شعارهایی به انگلیسی، آلمانی و ندرتاً کردی در حمایت از زنان و محکوم کردن سکسیسم و راسیسم، در تمام مدت، از بلندگوها پخش می‌شد و از طرف شرکت کنندگان مشتاقانه تکرار می‌شد.

در جلوی صف، زنان کرد با لباس محلی دَف می نواختند. در فواصل برنامه هم ترانه و موزیک های انقلابی و فمینیستی پخش می شد. در بخشی از برنامه هم به پیشنهاد ما، یکی از دکلمه های آذر درخشنان به مناسبت روز زن، از بلندگو پخش شد. بیشتر شعارها و پرچم ها و بنرها، مربوط به نیروهایی با نگرش چپ رادیکال بود ولی طبیعتاً سایر نگرش ها هم حضور داشتند.

در میانه راه جلوی یک بیمارستان، برای اعلام همبستگی با زنانی که ناچارند در روز جهانی زن هم سرکار بروند، توقف داشتیم و بیانیه هایی خوانده شد. برخی از پرستاران و کارکنان بیمارستان هم در این قسمت به ما ملحق شدند و بیانیه خود را خواندند. توقف بعدی و پایانی تظاهرات در یکی از چهار راه های مهم شهر اتفاق افتاد. برای بیش از نیم ساعت، صفت تظاهرات برای جلب بیشتر توجه مردم، کل چهارراه را بست و مانع تردد ماشین ها و قطار شهری شد. در این فاصله آخرین بیانیه ها خوانده شد و در قسمت پایانی برنامه گروه بزرگی از زنان و دختران جوان رقص جمعی "تو متجاوز هستی" را با چشم بندها و لباس های سیاه همراه با موزیک برگزار کردند.

راهپیمانی روز جهانی زن امسال در شهر برمن حدود سه و نیم ساعت به طول انجامید. اکثر شرکت کنندگان تا پایان برنامه صفت تظاهرات را فعالانه همراهی کردند. دوستی های تازه در طول مسیر شکل گرفتند و هریک از مافرست های کوتاهی در لابلای برنامه ها پیدا می کردیم که با سایر افراد و نیرو ها بر سر برخی نکات گفتگو داشته باشیم. نکاتی مثل راه رهایی زنان، و یا مثلاً اینکه آیا موضوع ترس ها و افرادی که خود را دو جنسیتی و یا فاقد جنسیت خاصی می دانند، باید موضوع مبارزاتی روز زن باشد، موضوع فرا طبقاتی بودن ستم بر زن و... . بعد از ردو بدل شدن آدرس های تماس و قرارهای بعدی، جمعیت متفرق شد.

۲۰۲۰ مارس

کارزار زنان علیه خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران - واحد برمن
و سازمان زنان هشت مارس (ایران-افغانستان) - واحد برمن